

Sviatok sv. Mateja, apoštola (14. mája)

Rozjímanie na sviatok sv.
Mateja, apoštola. Navrhované
témy sú: každé povolanie je
bezodplatný dar; svätý Matej
poznal Ježišov život; Boh počíta
s každým vo svojom pláne
spásy.

14.05.2025

SKUTKY APOŠTOLOV nám hovoria,
že v dňoch po Pánovom
zmŕtvychvstaní sa svätý Peter
zhromaždil s učeníkmi, aby vybrali
Judášovho nástupcu (porov. Sk 1,

15-26). Zišlo sa asi stodvadsať ľudí. Možno to bolo jadro tých, ktorí zostali s Pánom po kázni o Chlebe života, vrátane sedemdesiatich dvoch, ktorých pred časom poslal kázať. Najviac prekvapuje spôsob, ako povolal Mateja za jedného z Dvanástich. Po modlitbe, v ktorej sa modlili k Bohu, aby sa stala jeho vôľa, hodili žreb medzi dvoma kandidátmi... a zrodil sa nový apoštol.

Nasledovať Pána tak tesne ako apoštoli má v sebe istú atmosféru šťastia. Môžeme si položiť otázku: Prečo som bol vybraný práve ja, keď je oveľa viac ľudí, ktorí by sa mohli ujať tejto úlohy? Náš postoj k Božím darom je však postojom úžasu a šťastia. Pán koná spôsobmi, ktoré sú na naše pomery nezvyčajné. Matej je dobre disponovaný, pozná Pána už dlho, ale ktovie, či mu niekedy predtým niečo také napadlo. Tvárou v tvár potrebe nových apoštolov

vďaka modlitbe a *Božiemu lósu* zisťuje, že Ježiš Kristus má pre neho konkrétne poslanie. V hĺbke svojho srdca Matej akosi počuje Boží hlas.

„Ak sa ma spýtate, ako človek pocíti Božie volanie, ako si ho uvedomí,“ povedal svätý Josemaría,“ poviem vám, že je to nový pohľad na život. Je to, akoby sa v nás zapálilo svetlo; je to tajomný impulz, ktorý človeka pobáda, aby venoval svoje najušľachtilejšie sily činnosti, ktorá nadobúda podobu povolania. Túto životnú silu, ktorá má čosi ako ohromujúcu lavínu, iní nazývajú povolaním. Povolanie nás vedie – bez toho, aby sme si to uvedomovali – k zaujatiu životného postoja, ktorý si udržíme s nadšením a radosťou, plní nádeje aj v samotnom tranze smrti. Je to fenomén, ktorý dáva práci zmysel poslania, ktorý zušľachtľuje a dáva hodnotu našej existencii. Ježiš vstupuje s autoritou do duše, do

tvojej, do mojej: to je povolanie“^[1]. A práve to možno v ten deň zažil Matej.

„TENTO DAR sme dostali ako svoj údel: priateľstvo s Pánom. To je naše povolanie: žiť ako priatelia Pána, ako apoštoli. Všetci kresťania dostali tento dar: otvorenosť, prístup k Ježišovmu srdcu, k Ježišovmu priateľstvu. Boli sme obdarovaní darom tvojho priateľstva. Naším osudom je byť tvojím priateľom. Je to dar, ktorý si Pán vždy zachováva“^[2]. A aby sme mohli byť Ježišovými priateľmi, musíme ho poznať. V čase voľby nového apoštola jedinou požiadavkou, ktorú musel splniť, bolo poznať zblízka Kristov život „od Jánovho krstu až po deň jeho nanebovstúpenia“ (Sk 1, 22).

„Musím sa vám zveriť s niečím,“ povedal svätý Josemaría, „čo je pre

mňa na jednej strane dôvodom k smútku, no na strane druhej výzvou k činnosti. Je to predstava, že ešte tolko ľudí nepozná Krista, a nemajú ani potuchy o nesmiernej blaženosti, ktorá nás čaká v nebi. Po zemi chodia ako slepci, naháňajúci sa za radosťou, ktorú nevedia pomenovať, alebo blúdia po cestách, ktoré ich vzdalujú od pravého šťastia“^[3]. Každé šťastie tu na zemi je božskou iskrou, ktorá ukazuje na Krista. Len v ňom spočíva naše hľadanie. Iba v priateľstve s Ježišom, vytvorenom zo slov a spoločných chvíľ, nachádzame pokoj, ktorý nás neopúšťa. Preto ho chceme stále lepšie spoznávať v evanjeliách, v Eucharistii, v osobnej modlitbe a v ľuďoch okolo nás.

My, ktorí sme nezažili tie roky, keď Ježiš vkročil na našu pôdu, môžeme ťažiť z príkladu svätého Pavla, ktorý tiež takto nepoznal Krista. „Svätý Pavol nepremýšľal o Ježišovi z pohľadu historika, ako keby bol Ježiš

len osobou minulosti. Iste, pozná veľkú tradíciu o Ježišovom živote, slovách, smrti a zmŕtvychvstaní, ale toto všetko nepovažuje za niečo z minulosti, ale navrhuje to ako skutočnosť živého Ježiša. Pre svätého Pavla Ježišove slová a činy nepatria do historického času, do minulosti. Ježiš žije teraz, hovorí teraz s nami a žije pre nás. Toto je pravý spôsob poznania Ježiša“^[4]. V našom úsilí o čo najhlbšie poznanie Krista môžeme prosieť o príhovor apoštola Matúša. On nám môže pomôcť, aby sa skutky a slová Pána, ktorého poznal od chvíle, keď ho Ján pokrstil, až po jeho zmŕtvychvstanie stali živou skutočnosťou aj pre nás.

V SCÉNE Matejovho povolania je ešte jeden aspekt, ktorý je tiež výrazný a ktorý bude pokračovať v dejinách. Je to skutočnosť, že „prvé povolanie sa

uskutočnilo, keď bola Cirkev
zjednotená a modlila sa. Keď Cirkev
zostáva zjednotená a modlí sa,
nemusí sa veľmi starať o
propagandu, lebo si môže byť istá
Pánovou odpoveďou“^[5]. To nám dáva
pokoj. Cirkev ustanovil Pán a on je
ten, kto ju nesie vpred; nič a nikto
nemôže urobiť nič proti nej. On bude
naďalej povolávať nových apoštolov
aj uprostred všetkých okolností,
medzi mladými i starými, medzi
mužmi i ženami. Zostať zjednotený v
modlitbe a bratskej láske skrátka
znamená zostať pozorný voči Bohu a
plne dôverovať jeho milosrdenstvu.
Nebude núdza o ľudí pripravených
nasledovať Krista a zostať s ním, aby
boli svedkami pokoja a radosti, ktoré
pochádzajú zo vzkriesenia.

Radosť z tohto nového apoštola bola
obrovská: v celom zhromaždení i v
srdci samotného Mateja. Jozef, zvaný
Barnabáš, druhý učeník, ktorý sa
zúčastnil na losovaní, bol však z

tohto vyvolenia vynechaný, rovnako ako ostatní zo stodvadsiatich zhromaždených (porov. Sk 1, 23-26). Jozef bol verným učeníkom a skutočnosť, že nebol povolaný za jedného z Dvanástich, neznamená, že by mal menšiu hodnotu alebo že by nebol dobrým kresťanom. Boh povoláva, koho chce, každý má svoju cestu šťastia vytýčenú Bohom a správne je, ak sa človek odovzdá do jeho rúk. Matej aj Jozef sú šťastní, pretože svoj život zakladajú na istote, že Pán je vždy na ich strane. A povedať áno Božím vnuknutiam, prijať ich s vďačnosťou, je zdrojom pokoja. Dôležitá je svätosť každého jedného v jeho okolnostiach a v jeho spôsobe bytia, tam, kde sa nachádza.

Matej, podobne ako ostatní apoštoli pred ním, sa okamžite pustil do práce. „Prečo hneď? Pretože ich to priťahovalo. Neboli rýchli a ochotní preto, že dostali príkaz, ale preto, že ich priťahovala láska. Na

nasledovanie Ježiša nestačia len dobré záväzky, ale je potrebné počúvať jeho volanie každý deň. On sám, ktorý nás pozná a miluje až do krajnosti, nás pobáda, aby sme sa vydali do mora života“^[6]. Obrovské more tohto sveta počíta s tým, že kresťania v spoločnosti Panny Márie, *Stella Maris*, hviezdy morskej, sa budú plaviť po jeho vodách, aby všetkým prinášali Kristovu radosť.

.....

^[1] Svätý Josemaría, *Listy* 3, bod 9.

^[2] František, *Homília*, 14-V-2018.

^[3] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 163.

^[4] Benedikt XVI, *Audiencia*, 8-X-2008.

^[5] Benedikt XVI, *Homília na jednej primičnej Omši*, 1973. Citované v *Enseñar y aprender el amor de Dios*.

^[6] František, *Homílie počas nedele Božieho Slova*, 26-I-2020.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/sviatok-sv-
mateja-apostola-14-maja/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/sviatok-sv-mateja-apostola-14-maja/) (08.08.2025)